

ע"פ 8120/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 8120/19

כבוד השופט ע' גروسקובף

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע רכיב מסר בפועל בגזר דין של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 31.10.2019 בתפ"ח 7139-01-15 שניתן על ידי כבוד סגן הנשיא הושופט יורם נעם וכבוד השופטים רבקה פרידמן-פלדמן והשופט משה בר-עם

תאריך הישיבה: י"ג בכסלו התש"ף (11.12.19)

בשם המבקש: עו"ד יפית ויסבורך

בשם המשיב: עו"דUILIT MIDAN

החלטה

1. לפני בקשה לעיכוב ביצוע רכיב עונש מסר בפועל שנגזר על המבקש במסגרת תפ"ח 7139-01-15. כדיוע, הלכה היא כי הנאשם שנגזר דין למסר בפועל יכול בריצוי עונשו באופן מיידי, כאשר הגשת ערעור, כשלעצמה, אינה מצדיקה את עיכוב ביצוע גזר הדין. ואולם, לבית המשפט מוקנה שיקול דעת בשאלת זו, והוא רשאי לעכב ביצוע גזר דין אם מצא שיש לעשות כן כדי למנוע פגיעה העולה על הנדרש בזכיות הנאשם. העניין יבחן תוך התייחסות לשיקולים

עמוד 1

שונים, בהם חומרת העבירה ונסיבות הביצוע; תקופת המאסר שהושתה על המבוקש; סיכון הערעור; עברו הפלילי של המבוקש; התנהלותו במהלך המשפט; ונסיבותיו האישיות(ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: "הלכת שורץ").

2. עונש המאסר שנגזר על המבוקש במקורה שלפני הוא עונש מאסר ממשמעותי, אשר בריגל יש בו להוות שיקול מכירע לרעת המבוקש. ואולם המקרה בו עסקינו אכן מקרה שגרתי מספר היבטים: ראשית, מדובר בכתב אישום המתיחס לאירועים שהתרחשו לפני 16 עד 23 שנים, כאשר גילו של המבוקש היה 19 - 25 שנים; שנית, המבוקש, נעדר עבר פלילי, והוא בעל משפחה כוללת 5 ילדים קטנים (הצעיר ביניהם בן 3); שלישיית, המבוקש הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני במרץ 2015. בנובמבר 2016 בוטל הפיקוח האלקטרוני, אך שמאותו מועד מצוי המבוקש בחילופת מעצר, כשאין כל טענה כי הפר את תנאי השחרור; רביעית, משפטו של המבוקש בערכאה הדינונית נמשך כ-5 שנים, מאז ינואר 2015, כאשר במהלך המשפט חלו עיכובים שאינם נובעים מהתנהלותו הצדדיים(בין המועד בו הוגש הסיכומים בתיק ועד למועד בו ניתנה הכרעת הדין חלפו 16 חודשים).

3. מכלול הנ吐נים הללו מביא אותנו למסקנה כי, מבחיל לטעת מסמורות ביחס לסיכון הערעור, ניתן להפעיל במקורה זה את החריג שנקבע בהלכתיו, ולהורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, למטרות משכו. חיזוק למסקנתנו זו אני מוצא בכך ששיקמים מקרים בהם ניתן צו עיכוב ביצוע ביחס לעונש מאסר ממושך בנסיבות דומות, וזאת מבחיל להידרש לסיכון הערעור (ראו לאחרונה החלטתו של כב' השופט יוסף אלרון בע"פ 5660/19 פלוני נ' מדינת ישראל 10.10.2019). וודges, ניתן למצוא בפסקה גם החלטות משקפות מגמה אחרת (ראו, למשל, החלטתו של כב' השופט ג'ורג' קראבב"פ 9882/17 פלוני נ' מדינת ישראל(18.2.2018)), ובו כי כל מקרה צריך להיבחן לגופו בהתאם להלכת שורץ. ואולם, נוכח הנסיבות הנ吐נים שצווינו לעיל, ובמיוחד התמצאות משפטו של המבוקש בערכאה הדינונית שלא באשמו, סבירתי כי ניתן לנוהג בו כבית היל.

4. לאור האמור יעכב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבוקש עד למתן הכרעה בערעורו. במהלך תקופת עיכוב הביצוע ימשיכו לחול התנאים שנקבעו בשעתו לצורכי העברת המבוקש לחילופת מעצר, בכפוף לכך שסטقام הפיקדון יוגדל. על פי הנמסר לי הפיקדון היום עומד על 40,000 ש"ח. על המבוקש להגדילו לסכום של 60,000 ש"ח, בתוך 7 ימים ממועד מתן החלטה זו.

ניתנה היום, י"ג בכסלו התש"ף (11.12.2019).

שפט